

Till Svenska Teosofiska Samfundets medlemmar!

*De, som opponerat sig mot detta samfunds införlifvande uti det **Universella Broderskapet**, hafva utgifvit och kringsändt **sin** »Berättelse öfver Svenska T. S:s 2:dra Årsmöte i Stockholm, Söndagen den 29 Maj 1898».*

Vi bedja samfundets medlemmar jämföra denna berättelse med den, som är införd i »Theosophia», Junihäftet. Vi inskränka oss till att göra följande erinringar vid opponenternas berättelse:

1) *Mötesprogrammets titel har oriktigt återgifvits. Man har tillagt ett **s** i ordet Broderskapet och tillåter sig sedan följande reflexion: »hvaraf syntes framgå, att tvenne olika årsmöten å samma lokal och vid samma tid voro ämnade att hållas». Idéen att styrelsen ämnat hålla två olika möten å samma lokal och vid samma tid är så befängd, att författarne dock borde hafva misstänkt, att de läst programmets titel orätt.*

2) *Af hälsningstalet förmenas icke hafva klart och tydligt framgått huruvida årsmötet vore att betrakta såsom Svenska T. S:s eller Universella Broderskapets. Vi hänvisa läsaren till första raden i hälsningstalet och till följande yttrande däri (sid. 86 i Theosophias Junihäfte): »Och så kommer sig, att det Svenska T. S. i dag sammanträder till sitt årsmöte såsom en integrerande del af en större organisation» etc. samt sid. 87: »Innan vi börja mötets förhandlingar ber jag att få lemna en kort redogörelse för anledningarne till och förloppet vid det Sv. T. S:s införlifvande uti det Universella Broderskapet». Det är här af tydligt, att det hvarken var Sv. T. S:s, ej heller Universella Broderskapets årsmöte, utan Sv. T. S:s, införlifvadt i Universella Broderskapet.*

3) *Af det vid uppropet förda protokollet framgår, att de protesterande voro 26 och **icke** 30.*

4) *Herr Svensson uppmanade liktänkande medlemmar att »fortsätta», icke att hålla Sv. T. S:s andra ordinarie årsmöte. Han medgaf således **då**, att det var Sv. T. S:s årsmöte, från hvilket opponenterna aflägsnade sig.*

5) *Af de sida 4 nämnda 74 röstsedlarne voro 10 ogiltiga, emedan 7 af de röstande före årsmötet utgått ur samfundet, 3 hade äfvenledes före årsmötet afgifvit sin röst af motsatt innehåll och senare datum.*

*Herr Svensson menade, att dessa röster utan all fråga gäfvade majoritet åt herr Kromnows m. fl. förslag (mot införlifningen i U. B.) och sedan berättelsen omnämnt ordförandens förklaring, att han toge på sitt eget ansvar, att nyssnämnda förslag icke behandlades, tillägges i parentes författarnes förklaring, hvarför ordföranden vägrade att låta behandla detsamma, nämligen att det fanns (30 + 46) 76 röster **för** detsamma, men endast 60 **emot**. Opponenterna hafva icke haft reda på rätta förhållandet. Enligt*

protokollet för uppropet funnos endast 26 opponenter närvarande och, äfven om vi antaga, att de 46 fullmakterna (**röster** menas väl, ty fullmakter gillas ej) varit giltiga (se ofvan), så skulle opponenternas röststyrka hafva varit högst 72. Däremot voro vid mötet enligt protokollet 64 anhängare af U. B. närvarande och till styrelsens förfogande hade dessutom ställts 66 röster från landsortsmedlemmar. Således skulle anslutningen till U. B. hafva antagits med 130 röster mot i bästa fall 72, om saken kommit att behandlas vid årsmötet. Men då samfundet redan förut med 193 röster mot 46 beslutit införlifvandet i U. B. och åsikten om denna omröstnings giltighet vid mötet representerades af 130 röster, så fanns ej skäl att taga denna fråga i förnyad ompröfning.

6) Ordförandens svar på herr Julins fråga är icke riktigt återgifvet. Det lydde: »Detta är det Sv. T. S:s, införlifvadt med U. B., årsmöte» etc. Här var icke tal om något **första** årsmöte. Men äfven om ordföranden svarat så, som författarne sagt, så kunde ju däraf omöjligen dragas den slutsatsen, att de, som antagit Sv. T. S:s införlifvande i U. B., därmed upphört att vara medlemmar af det förra, lika litet som de amerikanska och engelska teosofier, hvilka beslutit sina samfunds införlifvande i U. B., upphört att vara medlemmar af sina respektive T. S. I alla dessa fall ingå de teosofiska samfundet såsom integrerande delar i den större organisationen, hvilkens namn icke ersätter utan tillägges den förutvarande benämningen.

Vi måste därför på det allvarligaste protestera emot alla sådana fraser i berättelsen, hvilka låta påskina, att opponenterna allena vore medlemmar af Sv. T. S. och de andra endast af U. B., eller att opponenterna ägde rätt att, sedan de afträdt från det pågående årsmötet, kalla sitt sammanträde på annat ställe det Sv. T. S:s andra årsmöte. Det möte de lämnat var Sv. T. S:s andra årsmöte, ehuru det äfven var dess första såsom tillhörande en mer omfattande organisation.

Bland nyssnämnda falska fraser finnes en i § 8: »Som Dr. Z. förklarar sig icke längre tillhöra Sv. T. S. &c». Hvad jag sagt finnes riktigt återgifvet sida 4, och förf. veta mycket väl, att jag icke därmed menade, hvad **de** vilja inlägga däri.

Det skäl opponenterna förebära för sitt uppträdande är, att anslutningen till den nya organisationen icke skett i öfverensstämmelse med det svenska samfundets stadgar. Den har nämligen afgjorts genom allmän omröstning före årsmötet med stöd af § 7 mom. 6 och icke, som opponenterna fordrat, vid årsmötet enligt § 8.

Låt vara att meningarne härom från juridisk synpunkt kunna vara delade; frågan är, om en förening med rent andliga intressen — i hvilken hvar och en, som förstår hvad det gäller, offrar hvad han kan och begär intet för sig annat än att få tillfälle att tjäna andra — skall nödvändigtvis under alla förhållanden skötas såsom ett ekonomiskt bolag. Det beslöts vid årsmötet, att de bröder, som lämnat oss, skulle i förhållande till deras antal med oss dela det sv. samfundets egendom, och något annat har säkerligen ingen tänkt sig. Här funnos således inga ekonomiska intressen att bevaka, ingen minoritetens rätt att skydda. Hvarför då denna förbittrade opposition, detta blinda fasthållande vid blotta yttre stadgar, hvilka en förening, sådan som T. S., väl antager endast för att ordna och underlätta arbetet, icke för att slafviskt underordna sig dem, äfven om de skulle visa sig vara till själfva sakens skada? De skäl, som föranledde styrelsen att genast antaga det Europeiska samfundets beslut och på-

skynda det svenska samfundets anslutning till den nya konstitutionen, finnas antyddas i Theosophia och äro, som man ser, af mer andlig natur, och sådana borde dock uti en rörelse som den teosofiska vara af öfvervägande betydelse. Då sedan en mycket stor majoritet af samf:s medlemmar genom att sluta sig till styrelsens åsikt visade sig förstå dessa djupare liggande skäl, hade då detta stora flertal rätt att handla efter samvete och öfvertygelse, eller hade det varit rättare att offra dessa och saken för att ej afvika från den yttre formen? Vi komma aldrig att tillhöra ett teosofiskt samfund, där den senare åsikten göres gällande och vi hafva med det stora antalet liktänkande inom samfundet nu antagit en författning, som omöjliggör sådana slitningar som de, hvilka på sista tiden hemsökt vårt samfund. H. P. B. har förutsagt denna hemsökelse och sagt, att den skulle bli den sista.

Opponenterna hafva gifvit sin styrelse i uppdrag att »träffa alla åtgärder, som kunna erfordras för att få samfundet enligt svensk lag erkänt och skyddadt» (§ 13). Tro de då, att en världslig domstol är den rätta myndigheten att ordna förhållandet emellan personer, hvilka sammanslutit sig för att söka gifva de själfviska föredömet af sann broderlighet? Är det genom polemik i politiska tidningar och processer mot bröder, som de vilja verka för människornas förbrödring? Om vårt mål var det samma, så hafva vi nu kommit att se det på så olika sätt, att något samarbete icke längre kan vara till gagn för någondera sidan. Må vi då sträfvad hvar på sitt håll och lära hvad vi kunna, så att vi snart få samarbeta igen! Men det Svenska Teosofiska Samfundet — vi veta alla hvilka som stiftade det och under hvilkens auspicier det bildades — följer med oss in i den stora välsignade organisation, som sätter främst af allt: **förverkligandet af det stora UNIVERSELLA BRODERSKAPET.**

Stockholm i Juli 1898.

G. Zander.

